

което върви отъ града за къмъ истокъ, голѣмо движение на народъ: селени и селенки натоварени съ разни домашни принададѣжности, като: нощови, котли, юргани, качета и пр. Чудно ми се показва това, още по-вече въ такова врѣме. И само когато влѣзохъ въ града, азъ си обяснихъ въ що се състоеше работата. Турската чаршия се оказа съвсѣмъ разграбена. Прѣдъ дюгенитъ се търкаляха: дѣски, бѣчви, ракли и др. т., а наоколо шетаха като мравки, селени, селенки и граждани. Тукъ вече нѣмаше скъпи прѣдмѣти, като кафе, захаръ, сапунъ и други: тѣзи стоки още въ първия и втория дни биле разграбени. Между множеството, тукъ-тамъ се виждаше нѣкой „гавриличъ“ — казакъ или обозенъ войникъ, но това бѣха единични случаи. Тукъ нѣмаше Раховския грабежъ, въ който румжнскитѣ войници и генерали сж грабили, каквото имъ се попадне, и, безъ разлика, отъ турски или бѣлгарски дюкяни, и не само захаръ, кафе и пр., но добитѣкъ, храни и др., които сж биле изнесени на тѣхнитѣ параходи.

Разбира се, азъ не одобрявахъ постѣпкитѣ на бѣлгаритѣ съ турския имотъ, който бѣше оставенъ отъ притежателитѣ си на произвола на сждбата; но можеше ли строго да се обвини бѣлгарина за минутния поривъ да отмѣсти, както може, на своя вѣковенъ тиранинъ; можеше ли да не се прости на тоя бѣлгаринъ, който въ продължение на всичкото робуване, е билъ изложенъ на най-голѣми нечувани мъчения и поругания? Можеше ли, повтарямъ, да се одържи бѣлгарина отъ да не направи едно най-незначително зло на онѣзи, които много вѣкове сж располагали, не само съ имота, честъта, но даже и съ живота му.

Въ града имаше голѣмо движение. Гражданитѣ, облѣчени въ празнични дрѣхы, пълняха улицитѣ. Тѣ тържествуваха; мнозина отъ тѣхъ бѣха глоглави, или съ кърпи на главитѣ. Причината на това бѣше, че слѣдъ прѣвземанието на града отъ русситѣ, Свищовчани бѣха хвърлили фесоветѣ, а пѣкъ въ града не се бѣха оказали въ достатѣчно количество калпаци и капели.

Свищовъ отъ далеко правеше несравнено по-добро впечатление. Вжтрѣшния му изгледъ, обаче, бѣше съвсѣмъ другъ: улици тѣсни и криви, наистина послани съ едри камъне, но тѣй неравни, щото на всѣка крачка чловѣкъ можеше да се прѣпъне. Кжщята сж повечето едноетажни, и то сж вжтрѣ въ двороветѣ, оградени съ високи каменни или кирпични зидове, особено турскитѣ. Единственнитѣ украшения на града бѣха